

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Jacka S.

przeciwko Katarzynie Z. i in. ,

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia określonej treści,

oraz z powództwa Katarzyny, Ludwika, Mariana i Roberta Z.

przeciwko Jackowi S.

o stwierdzenie nieważności umowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 października 2011 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 10 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie, odrzuca wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 10 grudnia 2010 r., po sprawdzeniu wartości przedmiotu zaskarżenia, odrzucił skargę kasacyjną pozwanych (i powodów w sprawie połączonej) Roberta, Katarzyny, Ludwika i Mariana Z. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 czerwca 2010 r.

Skarżący dwukrotnie, w pozwie w sprawie połączonej oraz w apelacji wskazali wartość przedmiotu sporu i zaskarżenia w kwocie 26.000 zł. W skardze kasacyjnej zaś wskazali jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 80 000 zł. Skoro skarżący w postępowaniu przed sądami pierwszej i drugiej instancji określali wartość przedmiotu sprawy i zaskarżenia w wysokości 26.000 zł, to wartości te, zdaniem Sądu Okręgowego, utrwaliły się, stąd w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi kasacyjnej wartość ta nie mogła ulec rozszerzeniu. Sąd Okręgowy zatem ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej również na kwotę 26.000 zł i na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę jako niedopuszczalną.

Pozwani zaskarżyli zażaleniem powyższe postanowienie wskazując, że wbrew twierdzeniom Sądu Okręgowego wartość przedmiotu sporu nie utrwaliła się i nie wynosi 26.000 zł, lecz 80.000 zł. Podnieśli również, że Sąd II instancji niesłusznie przyjął, że powodowie skarżą tylko kwotę 26.000 zł, skoro ich żądanie zmierzało do uznani, że umowa zawarta z Jackiem S. jest umową nieważna, a wartość nieruchomości objętej umową ich zdaniem wynosi 80.000 zł.

W odpowiedzi na zażalenie powód (oraz pozwany w sprawie połączonej) Jacek S. wniósł o oddalenie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. nakłada na sąd drugiej instancji oraz Sąd Najwyższy obowiązek dokonania kontroli dopuszczalności skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia przysługującego poza tokiem instancji i weryfikacji wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia w celu wyeliminowania przypadków nieprawidłowego oznaczenia tej wartości w zamiarze zapewnienia sobie dostępu do postępowania kasacyjnego (por. m.in. postanowienie SN z dnia 3 lutego 2010 r., sygn. akt II UK 314/09, niepubl.). Wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego nie może przekraczać wartości przedmiotu sporu, ani wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu

apelacyjnym. Przedmiot zaskarżenia nie jest samodzielny i nie może być większy od przedmiotu sporu, chyba że nastąpiło rozszerzenie powództwa albo zasądzenie ponad żądanie (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 24 października 2008 r., sygn. akt V CSK 201/08, niepubl.). W niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu oraz wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji była przez strony określana na kwotę 26.000 zł, zaś ani nie nastąpiło skuteczne rozszerzenie powództwa, ani Sąd Okręgowy nie zasądził ponad żądanie. Strony również nie zgłaszały zarzutów w przedmiocie nieprawidłowego oznaczenia wartości przedmiotu sporu. Sąd Okręgowy zatem, dokonując oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej prawidłowo uznał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 26.000 zł i zasadnie odrzucił skargę kasacyjną.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Odnosząc się do wniosku powoda Jacka S. o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego należy zauważyć, że zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c. w toku sprawy pełnomocnicy profesjonalni doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami, do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się dowód doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą, zaś pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Dotyczy to również odpowiedzi na zażalenie. Pełnomocnik powoda nie dołączył do odpowiedzi na zażalenie pozwanych dowodu doręczenia drugiej stronie jej odpisu ani dowodu jej wysłania przesyłką poleconą, a załączając jedynie sam odpis odpowiedzi. Odpis odpowiedzi na zażalenie został doręczony drugiej stronie dopiero przez Sąd Okręgowy

. Skoro odpowiedź na zażalenie powinna zostać z tej przyczyny zwrócona, to nie jest możliwe uwzględnienie wniosku w niej zawartego o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.